

DE PATROONHEILIGE VAN DE HEEMKUNDIGEN

Hugo Lambrechts-Augustijns

Een beschermheilige wordt ingeroepen om mensen, dieren of gewassen te beschermen tegen of te genezen van ziekten. Hij/zij moet ook slecht weer kunnen voorkomen. De levenswijze van een patroonheilige helpt de leden van een bepaalde doelgroep bij het vinden van hun levensoriëntatie. Door het gebed kan men hun voorspraak inroepen om de intenties van de verzoeker kracht bij te zetten.

In de middeleeuwen kozen beroepsgroepen en ambachten hun eigen patroonheilige. Indien mogelijk kozen zij een heilige die hun beroep had uitgeoefend. Soms bestond er een verband tussen het levensverhaal of legende van de heilige met de keuze van de doelgroep.

De beschermer van de historici zou Jesaja zijn. In Jesaja 30:8 lezen we: *“Kom nu: schrijf het in hun bijzijn op een tafel en teken het zelfs op in een boek, opdat het mag dienen voor een toekomstige dag, als een getuigenis tot onbepaalde tijd.”*

Jesaja (Hebreeuws: ישעיהו, Grieks: Ησαίας = Ēsaias) was een profeet uit het Oude Testament en trad op tussen 750 en 700 v.Chr. aan het hof van de koningen van het koninkrijk Juda.

De naam Jesaja is afgeleid van de Hebreeuwse naam ‘Jesja’jahoe’ wat ‘redding van God’ betekent. In deze periode werden Israël en Juda bedreigd door Assyrië.

Hebben de heemkundigen een andere beschermer of kunnen zij hun noden ook voorleggen aan Jesaja?